

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущаючи задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Одностороння примирливість

Як тільки заповіжено промову президента Регена, присвячену американсько-середземноморському відносинам, зразу додано, що вона буде «примирливою», по лінії готовості Америки «відпружити» загострені взаємини двох суперпотуг. Президент, промовляючи півгодини у шкерт виповнений «східній запі» Білого Дому в минулий понеділок 16-го січня ц. р., о годині 10-й вранці, пішов у своїй примирливості далеко — виявив готовість відновити переговори з СРСР про редукцію збройних сил. Він теж підкреслював раз-у-раз, що хоча ЗСА і СРСР мають взаємосуперечні ідеологічно-політичні філософії, проте мають той спільний інтерес, яким є konieczність зберегти мир, особливо в атомовій добі, і що не йдеться тільки про відпруження в ділянці регіонів у зброєнні, але й у співпраці над розв'язуванням важких міжнародних проблем. Президент напав на свої давніші гострі слова про суть і характер СРСР та його політику, але й згадав, що кремлівські володарі постійно називають Америку, «агресивними імперіалістами», і що без уваги на таку реторику обидві великодержави можуть і повинні переговорювати.

Промова Регена не була угодівською, бо він пригадав інвазію на Афганістан та советський експансіонізм, ведений безпосередньо чи за посередництвом підчинених Москві країн. Він підкреслював теж ноторію відому віроломність СРСР і заявив, що пред'явить конгресові листу з вирахуванням конкретного порушення Москвою підписаних з Америкою умов. Йдеться про т. зв. СALT-1 і СALT-2. Хоча Реген припинив ратифікаційну процедуру в Сенаті щодо СALT-2 (обмеження стратегічної зброї), проте заявив був, що буде дотримуватися зроблених там зобов'язань — СРСР цього не зробив. Президент конкретно назвав Близький Схід, де повинна проявитися співпраця Вашингтону і Москви у заведенні миру, ладу і спокою. Він нагавував стан, у якому тепер світ видатковує астрономічну суму стоп'ятидесяти мільярдів доларів на атомову зброю і потвердив ще раз, що його мрією є довести до зведення до зера всього світового арсеналу зброї для масового вбивства.

Промова Рональда Регена була примирливою, з усіма рисами прикметного йому красномовного таланту. Він не скривав, що промовляв на два дні перед зустріччю державного секретаря Джорджа Шульца з советським міністром закордонних справ Андреем Громиком на конференції 35-ох держав у Стокгольмі. Покликався на недавню заяву советського генерала, що СРСР не розпочинає війни, але промовчав заяву Андропова (чи тих, які промовляють в його імені, бо сам він зник з обрію), що передумовою відновлення у Відні і в Женеві переговорів про редукцію так званих конвенціональних і атомових родів зброї є відкриття Америки зі Східної Європи перекинених туди вже ракет типу Першинг.

Очевидно, в політиці може бути всіляко і небезпечно та й недоцільно бавитися в пророків. Але самі американські керівні кола не мають великої надії, що кремлівські володарі захочуть піти на зустріч миролюбній оферті Рональда Регена. За всіма ознаками — вони, керівні советські кола — будуть надалі орудувати протиамериканськими обвинувачуваннями і будуть зволікати, очікуючи вислідів цюгоричних осінніх виборів в Америці, рачуючи, що буде їм куди легше «говорити», коли б новим президентом став Волтер Мондейл, ліберал, якому навіть крайня лівобіберальна організація «Американці за демократичну акцію» дала своє виборче благословення. Мондейл негайно скасував би рішення будувати ракету Емекс, зречеться бомбардувальника Бі1, відкличе ракети Першинг з Європи, відкине американських воєнків з Лівану і Центральної Америки, припинить допомогу Ель Сальвадору, словом, заверне Америку до стану з часу Линдона Джансона і з таким приниженням міжнародного престижу Америки, який дозволить аятоллі Хомейні в'язити півтора року 52-ох американських закладників в Теграні.

Але треба сподіватися, що американський народ має здоровий інстинкт і що настало вже протверзіння у відношенні до того лібералізму, який став був нещастям Америки. Треба сподіватися, що надії Кремлю, що треба очікувати упадку Рональда Регена, не здійсняться, а що Москва не захоче прийняти простягненої руки Регена, то це не значить, що вона захоче війни — бо в Кремлі є напевно також люди, які здатні собі справу, що війна в атомовій добі це загин — загин однаково для напасника, як і його жертви.

Вшанування Акту української соборності довершеної 22-го січня 1919 року велить нам не тільки радіти цим національно-політичним досягненням, але й мати на увазі аномалію, що 65 років після торжества на Софійській площі, соборність серед українців уявляється винятковою доброю прикметою, але не самозрозумілістю, завважив один наш публіцист.

Самозрозумілістю вважалася соборність, тобто національно-політична і культурна єдність всіх українських земель з Галичиною включно, від зарання нашої історії до недавніх часів. Значущою, включно з Галичиною, бо саме ця частина України стала від минулого століття, «каменем преткновення», коли наслідком чужих окупцій, деякі верстви її населення набули верхню плівку чужої культури, а різні чужі сили намагалися (і намагалися) зробити з неї якусь окремішність — вбити клин в живий національний організм.

Сталося це передусім через межове положення Галичини — її крайній виступ на Захід. Знаємо, що за Володимира Великого її етнографічні границі сягали «до Краків» і ще до XVI сторіччя її західна границя йшла від Переворська до Карпат і сходилася з кордоном Польщі і Угорщини на верхній Топлі і Торні. Волості Рясне, Коросна і Яселища належали тоді до Галичини.

(Що свідомість тих границь збереглася в народній пам'яті і в дальших сто-

Іван Лесько

ГАЛИЧИНА І УКРАЇНЬСЬКА СОБОРНІСТЬ

(До 65-річчя Акту соборності)

літтях, видно з намірів Хмельницького, Богуня, Виговського, Дорошенка й інших визволити всю Україну в її етнографічних межах, «по Вислу і Самбір»). Однак наслідком агресивності сусідів, Галичина опинилася під переходом окупації Польщі або Угорщини вже в княжому періоді нашої історії; для тодішнього літописця був це край відвідного суперництва Русі й Польщі.

Тому вже від XI сторіччя Галичина усвідомлює собі роллю «форпоста» Цілої Русі-України — її оборонця від заходу і південного заходу. Наючи на тих границях ворожих чужинців, галицьке населення тим сильніше відчувало свою національну окремішність і цинило своє «руське» ім'я. Галичина творила тоді культуру і політичну цінність з усіма іншими українськими землями. Хоч складалася з цілого ряду удільних князівств, Русь-Україна виступала названою як одна держава, і як така була славна на цій світ; знали і чули про неї «всі кінці землі».

— як казав не без гордості київський митрополит Іларіон вже в половині XI сторіччя. Галицькі князі згадується в літописі поруч з іншими українськими князівцями, автор «Слова о полку Ігореві» прославляє між ними галицького князя Ярослава Осмомисла. В битві

над Калкою 1223 року бере участь галицький князь Данило разом з київськими, чернігівськими, смоленськими і волінськими князями. Була тоді і єдність церковна: галицький митрополит виконував деякий час митрополітич функції в Києві і Чернігові. Про культурну єдність свідчать не тільки літописи, література, але й археологічні нахідки: в Галичині були розповсюджені ті самі зразки золотити, ва і орнаментики, що і в інших українських землях.

І тому, коли після татарських наїздів в XIII сторіччя впади Київ з Подніпров'ям, Галицько-Волинська держава продовжувала його державну традицію ще на ціле століття. Вона, — як завважує проф. П. Грицак, — була дальшим зведеном в розвоі українського історичного процесу і тому (всупереч поглядам одного галицького історика) «не належить якійсь окремішній вітці українського народу, але є його власністю, як цілість».

Після падіння XIV ст. вона продовжує існувати в складі Великого Князівства Литовського, хоч Галичина дістається Польщі.

Зайняв Галичину польський король Казимір Великий в 1349 році і від того часу починається наступ на українство, оформлений згодом як план, — знищення Русі. Реалізуючи цей план

переслідування православної віри, української культури, денационалізацію вищих верств, Польща досягнула того, що при кінці XVI сторіччя українським в Галичині осталося тільки духовенство і селянство, декілька боярських родів і горстка шляхти. Полякам здавалося, що свою мету вони досягнули, запевняючи, що «нема Русі. Сет тільки хлоп і поп!» (Селян тоді не вважали членами нації).

Під Австрією

У такому стані застала Галичину Австрія, зайнявши її після розбору Польщі в 1772 році. Австрія думала, що перебірає чисто польське населення, але вже невдовзі її урядники відкрили, що новозайнятий край — це селення наріз з іншою від польської мовою, релігією, звичаями. Це були саме ці «хлопи і попи», що їх стійкою опортістю зберігали свою стару національність і традиції, які коринилися ще в княжих або й давніших часах. Коли ж наслідком Французької революції і Наполеонських війн, актуальним стало питання національної ідентичності й до нації зараховано теж селянство, галицьке населення устали своїх провідників зайняло свою єдність з українськими Придніпрянцями. У відозві Головної Рускої Ради з 1848 року читаємо: «Ми галицькі русини, належимо до великого руського (тобто українського) народу, що одною мовою говорять і лічуть 15 мільйонів, з чого півтретя мільйона замешкує Галицьку землю».

(Продовження буде)

сві його величчю і позицію у світі.

Маю використавши що помилку Чіанг Кай-шека і скапитувавши на симпатіях селянства і невмінню Чіанг Кай-шека злагодити соціальні і економічні нерівності, Китай — це не перше місце, де нерозв'язані соціальні питання промощують дорогу марксистським ідеям (Центральна Америка). Маю сів на марксистський конік і виграв. Китайське селянство пішло за ним. Він найшов підтримку того селянства у відомому «Великому Маршеві» і Чіанг Кай-шек мусів спасати утечею на Тайван.

У нас повне незрозуміння ходів китайської революції. Корні її в намагах визволити з-під супрематії «варварського» Заходу, а також ворожого «Заходу» для них теж є Росія, біла чи червона. Сун Ят-сена і Чіанг Кай-шека революції ризнять від Маю тільки ті засоби і методами. І цілі та сама: відновити величчю історичного Китаю. Мало хто з нас тямить, що боротьба за владу між Чіанг Кай-шеком і Маю — це було змагання за владу між лібералізм конкоруючих форм авторитарного націоналізму, а не конфлікт між комунізмом і націоналізмом. Обидва вони були китайські націоналісти, так як націоналізм,

Закінчення на 5.

Микола Бараболяк

ПРО ТРАГЕДІЮ ТАЙВАНУ

Віть етнічно, спільного. Він був під сильним враженням, «успіх» Москви на тому полі і, підховаючи собі наслідки, вислав збройного молодого військовика Чіанг Кай-шека на науку до Москви, щоб він вивчив, як найлегше здійснити завдання Національної Революції. Після смерті Сун Ят-сена у 1925 році Чіанг Кай-шек перебрав владу в Китаї. Чого він навчився у Москві, то того, що сталінського типу, «комунізм» не завершить національної революції в Китаї. Комунізм він відкинув. Але він засвоїв тоталітарні методи як засіб досягати мети, і спираючись на давній китайський знати — «воєнних лордів» — відрив, що при їх допомозі завершити діло Сун Ят-сена. На жаль, своєю політикою не з'єднав собі мас голодуючого населення Китаю. Він знехтував досвідом із «Великої Селянської Революції» 1851 року, «Революції Боксерів» 1900 року, «Руху Самозміцнення» в половині минулого сторіччя, і виступив «Національною Революцією» 1911 року. Чіанг Кай-шек намагався нав'язати до і відновити традиції колишньої китайської імперії у дещо змодернізованій формі у вірі, що уряд, який буде спиратися на старих науках Конфуція приверне Кита-

У нас несе місконцепція щодо «червоного» і «національного» Китаю. Перші — погані, другі — ідеальні. Чіанг Кай-шек нам дуже імпонував, бо він «націоналіст», коли Мао Зедонг — «комуніст». Др-Сун Ят-сен, батько нової китайської революції, змагав до визволення Китаю з-під супрематії Заходу, що так понижувало гордість Китаю, та, на жаль, не всім розв'язати пекує в Китаю соціальне питання, а це було для Ки-

Проф. д-р Петро Стерко

ЗВІДКИ ПРИЙШЛО ХРИСТІАНСТВО НА РУСЬ-УКРАЇНУ?

IV.

Не могли цього доклати грецькі священники, які вживали ділокомвідної мови. Історик Ламанський вказує на те, що навіть мова «Руської Правди» князя Ярослава Мудрого сильно зближена до української народної мови, тому-то й не вживано там болгаризованої церковнослов'янської мови, якої ані народ Закарпаття, ані киянці не вміли. Оже, богослужбні книги прийшли на Русь Україну із Потиснянської Русі (ст).

Мелетій Смотрицький, український вчений з першої чвертини XVII сторіччя, твердив, що Галичина прийняла християнство вже в 872 році. А о. Ст. Пап твердить, що вона прийняла християнство із Закарпаття, бо лише там можна пояснити існування в Галичині стародавніх церков імені св. Кирила й Методія. Дуже важливим доказом того, що християнство прийшло до Києва із заходу, вважає о. Ст. Пап той факт, що після охрищення Русі-України за Володимира Великого вирушили місіонери з Києва на схід, на північ і на північний захід, але не на захід. Це вказує на те, що західна частина Русі-України вже була позначена з християнством, бо через неї шло християнство до Києва (ст. 197).

Книжку о. Степана Папа п.н. «Початки Християнства на Закарпатті» гарячо рекомендую кожному дослідникові цієї проблеми. Вона заслуговує на дуже пильну увагу так наукового світу, як і читачського загалу, зокрема на порозі відзначення 1000-ліття Хрищення Русі-України. Можна мати різні погляди на висновки автора, як і на способи, що їх він уживав, щоб до них дійти. Одне є певним: о. Степан Пап кинув свій жмут думок на важливу тему з історії України. Його доказові матеріали переконливі.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Посмертна виставка

Ярослава Паладія

Різьба не має в широких колах українського суспільства такого розуміння, як малярство. Частинно — це зрозуміло. Бо з поняттям різьби — скульптури — в'яжеться образ пам'ятників на публічних площах, а з поняттям малярства — прикраса власного помешкання. Проте різьба — невід'ємна частина образотворчого мистецтва і історія української скульптури сягає до прастарих часів. Ще в нашім часі можна було подивити плоскорізьби в Михайлівському монастирі у Києві походження з XI сторіччя. (Чи більшевики знищили їх разом з тим монастирем, чи вивезли до Москви?!) Із новітніх часів і сучасного нам світу можна би навести десятки прикладів видатних українських скульпторів і скульптурок — об'єктами тут тільки до деяких найвидатніших і найбільш відомих, — деякі з них вже відійшли, деякі ще, славити Бога живуть і творять. Архипенко (новатор стилі, на жаль записується більшістю чужинських істориків мистецтва до росіян), Г. Крук у Мюнхені — видано чудову монографію. Мухін — трагічна постать (скінчив самогубством у Філадельфії). Павлов (номер у дуже молодому віці у Каліфорнії — автор цих рядків, будучи в Дирекції УН-Дому в Нью-Йорку закінчив його за смішних 100 доларів плоскорізьбу-мелією Т. Шевченка, Парашук (родом з Тернопільщини) автор пам'ятника Мішкевичеві (у Львові). Анастасія Писаренко — монументалістка, мусіла, на жаль, різьбити погруддя Леніна. Сергій Литвиненко — довголітній голова ОМУА в Нью-Йорку, автор пам'ятника Івана Франка на Личаківському цвинтарі у Львові. Дар'яга — автор пам'ятника Шевченкові у Вінниці.

Мол-Молодотан — автор пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, Семець — професор скульптури в Академії мистецтв в Берліні, жив у Венесуелі, — О. Лягурицька — письменниця і скульптор — авторка пам'ятника С. Коновальцеві у Роттердамі, Капшученко — один з найталановитіших мистців у Філадельфії, Михайло Черешньовський — автор славетного пам'ятника Лесі Українці, голова ОМУА в Нью-Йорку, — і багато-багато інших. І добре сталося, що завдяки пієтизму вдови, відомої у Гантері, як «пані Люся», тепер Е. Поритко, пригадавши українській громаді скульптор Ярослава Паладія.

Родом з Буковини скінчив Академію мистецтв в Букарешті. Прибув до ЗСА разом із великою хвилею нових іммігрантів у 1949 році і після років перебування у Нью-Йорку переселився до Гантеру, де став одним із найвидатніших членів тамешної мистецької громади. Добрий мистецтвознавець, він же першорядний аквареліст, Євген Бланкитний, також «гантерівець», у широкому життєвому нарисі про Я. Паладія згадує, як одну з найкращих скульптур Паладія, «Мислителя», що його ідею піддала йому славетна різьба одного з найбільших скульпторів світу французу

Несподіванкою для відвідувачів виставки Я. Паладія було ствердження, що він не тільки скульптор, а й маляр, який орудує майже виключно олією. На тій виставці — шість олійних образів і чотири акварелі. Тематика — квіти, овочі, природа. Але між акварелями є також «Коні на волі», «Випад», «Турецький писемець», «Коні суперники» — цей останній образ треба вважати експериментом. Показано теж зразки графіки — 33 світлини з оригіналів, які склалися на окрему книжку «Українська абетка» — кожна буква з окремою історичною подією. Проте справжнє мистецтво сила і вартість Ярослава Паладія таки у скульптурі. Бо навіть у тій «Абетці» видно нахили мистця, різьбити лінії, які коломими. (Масю великих графіків — Гніздовського, Божемирського, Мирона Левницького — кожний з них має власний стиль і ніхто з них не торкається ділянки скульптури).

На відкритті виставки Ярослава Паладія писмню було бачити, що явилися там численні «гантеріці», між ними й такі видатні мистці, як Людмила Морозова, Я. Вижицький, Б. Певний, — прийшов і Михайло Мороз і Діонізій Шолдра, що разом з М. Черешньовським і Б. Савчуком творили вже поважний мистецький гурт. У другій залі мистецької галерії ОМУА відбувалася одночасно виставка також покійного вже Юрія Чорного, виключно олій (21 експонат). Вона вимагала би окремої уваги, як також 17 мистецьких світлих Христини Чорної. Виставку Юрія Чорного влаштувала Галія Чорна. Ці обидві виставки мали те спільне, що були влаштовані виключно з пієтизму до покійних мистців, без ніяких комерційних цілей — ні один експонат не був на продаж. Належить справжнє признання, що вдови чи інші близькі рідні і спадкоємці мистця уважають за свій моральний обов'язок показати людям його творчу спадщину.

Іван Кедрин

ПОВІСТЬ ДЖОРДЖА ОРВЕЛЛА «1984» про тоталітаризм в майбутньому, перше видання якої появилася 35 років тому, все ще вважається найбільш поширеною і популярною книжкою. Вона зараховується до числа книжок, які найшвидше продаються на ринку — 50,000 примірників у м'якій і твердій обкладинці кожного дня — в усіх місцевостях З'єднаних Штатів Америки, — заявили речники видавничої індустрії.

СЕР ЕРІК ГЕРІ, якого скинули з поста прем'єр-міністра Гренади в 1979 році, заявив, що у випадку перемоги його партії в наступних виборах до парламенту країни, він попросить ЗСА і Британію залишити свої війська на острові. Колишній прем'єр-міністр ГЕРІ був першим прем'єром Гренади після здобуття незалежності країни в 1974 році. П'ять років пізніше його скинули прихильники марксистського руху Моріса Бишопу. У жовтні минулого року сам Бишоп став жертвою своїх найближчих співробітників, які хотіли встановити суворий комуністичний режим.

схреснувалися різні національні інтереси, а тому розуміє їх на підставі безпосереднього стику з ними, а не лише на підставі літератури, оповідання чи згадки.

Книжку о. Степана Папа повинна мати кожна парохія, кожна парохіяльна й українська школа, хоча б лише для вжитку вчителів, кожна українська навчальна інституція чи наукова установа. Очевидно, повинна б вона знаходитися в бібліотеці кожної інтелектуальної родини. Тим більше, що справи Української Церкви всім нам на серці та ще й напередодні святкування Тисячоліття Хрищення Русі-України.

СВ. П. ПРОФЕСОРИ УВУ
(неповний список)

НА ФІЛОСОФСЬКОМУ ФАКУЛЬТЕТІ:

Д-р Петро Андрієвський: Біологія і Зоологія
Проф. Дмитро Антонович: Історія мистецтва
Д-р Агенор Артимович: Класична Філологія
мгр. Василь Біднов: Історія укр. церкви
Д-р Володимир Безушко: Педагогіка
Д-р Леонід Білецький: Українська література
Д-р Іван Борковський: Археологія
Д-р Михайло Брих-Девятницький: Історія України
Проф. Григорій Ващенко: Педагогіка
Д-р Василь Вергун: Українська література
Д-р Євген Вертипорох: Хемія
Д-р Ілля Витанович: Нова Історія

Д-р Михайло Ветухів: Генетична біологія
о. д-р проф. н.с. Августин Волошин: Педагогіка
Д-р Полікарп Герасименко: Хемія
Д-р мед. Іван Горбачевський: почесний проф. - Хемія
Д-р Михайло Гоцій: Історія укр. мистецтва
Проф. Володимир Державин: Загальне мовознавство
Лект. Софія Дністрянська: Німецька мова
Д-р Миколі Дольницький: Географія
Д-р Дмитро Дорошенко: Історія України
Д-р Володимир Залозецький: Історія мистецтва
Д-р Олександр Іванов: психологія
Д-р Петро Ісая: Всесвітня історія
Д-р Кость Кисілевський: Українська філологія
Д-р Пантелеймон Ковалів: Словянська філологія
Д-р Олександр Колесса: почесний проф. катедри Української мови і літератури

Д-р Андрій Коцвалов: Класична філологія
Д-р Зенон Кузеля: Етнографія
Д-р Микола Куличинський: Картографія
Д-р Олександр Куличинський: Психологія
Д-р Петро Курінний: Археологія
Д-р Борис Крупницький: Історія України
Лектор Вячеслав Липинський: Історія Хмельниччини
Д-р мед. Борис Матюшенко: Гігієна
Д-р Михайло Міллер: Археологія
Д-р Михайло Міщенко: Експериментальна психологія
Д-р Іван Мірчук: Філософія та Історія культури
Лект. Марія Мірчук: Англійська мова
Проф. Володимир Миківський: Українська література
Д-р Симон Наріжний: Історія сходу
Лект. Марія Носкова: Чеська мова
Д-р Домет Оланчин: Історія
Проф. Андрій Ольшавський: Музикологія
Д-р Олександр Орлов: Мінералогія і петрографія

Д-р Іван Паньків: Українська мова і література
Д-р Павло Пархоменко: Фармацевтична хемія
Д-р Ярослав Пастернак: Археологія
Д-р Євген Юліан Пеленський: Українська Література
Проф. Олександр Повстенко: Мистецтво України
Д-р Юрій Поліський: Геологія
Д-р Наталія Полонська-Василенко: Історія України
Д-р Іван Раковський: Антропологія
Д-р Іван Розгін: Біологія
Д-р Степан Рудницький: Географія
Д-р Юрій Русов: Зоологія
Д-р Микола Сабат: Грецька мітологія і театр
Лект. Марія Славінська: Англійська мова
Проф. Федір Слюсаренко: Антична історія
Д-р Володимир Січинський: Мистецтво України
Д-р Роман Смаль-Стоцький: Мовознавство
Д-р Степан Смаль-Стоцький: почесний проф. катедри Української мови і літератури
Д-р Михайло Соневський: Грецька мова
Д-р Іван Станкевич: Крижницька (білоруська) філологія
Д-р Федір Стецько: Музикологія
Д-р Василь Стецюк: Класична філологія
Д-р Маркіян Терлецький: Всесвітня історія
Лект. Марія Томашевська: Латинська мова
Д-р Осип Турянський: Індоевропейське мовознавство
Д-р Панас Феденко: Історія України

Проф. Дмитро Чижевський: Філософія і мовознавство
Д-р Лево Чикаленко: Археологія
Д-р Степан Чорний: Українська література
Проф. Федір Швець: Геологія
Проф. Олександр Шулгин: Всесвітня історія
Д-р Лідія Шулгин: Французька мова
Д-р Вадим Щербаківський: Археологія

НА ФАКУЛЬТЕТІ ПРАВА І СУСПІЛЬНИХ НАУК:

Проф. Опанас Андрієвський: Цивільне право
Д-р Олександр Баранів: Римське право

Проф. Сергій Бородавський: Кооперація
Проф. Сергій Буткевич: Карне право
Проф. Микола Васильєв: Політична економія
Д-р Олександр Гайманівський: Право і історія укр. права
Д-р Теодот Галів: Карне право
Проф. Іван Ганицький: Економія
Д-р Степан Гик: Криміналістика

Інж. Роман Гойдиш: Книговодство
Проф. Василь Гришко: Історія укр. права, цивільне право
Інж. Роман Димінський: Економічна політика
Д-р Станіслав Дністрянський: Цивільне право
Проф. Віктор Доманицький: Соціологія, арг. пол.
Д-р Софія Іванівська: Міжнародне право
Проф. Іван Кабачків: Політична економія
Д-р Дмитро Корватинський: Карне право і самоврядування

Д-р Михайло Коржан: Церковне право
Проф. Ростислав Лещенко: Історія укр. права
Д-р Павло Лисяк: Економічна теорія
Д-р Михайло Лозинський: Міжнародне право
Проф. Кость Лосський: Римське право
Проф. Олександр Лотоцький: Церковне право
Проф. Олександр Микоч: Політична економія
Проф. Олександр Одарченко: Торговельне і фінансове право
Проф. Лев Окіничев: Історія укр. права і філософія права

Д-р Василь Орелюк: Міжнародне право
Д-р Кость Осауленко: Економічна політика
Д-р Юрій Панейко: Адміністративне право
Д-р Антін Петригівський: Цивільний процес
Д-р Володимир Старосольський: Політичне право
Д-р Матвій Стахів: Державне і адміністративне право
Д-р Юрій Студинський: Історія господарства і екон. доктрин
Д-р Володимир Тимошенко: Політична економія
Д-р Юрій Федиский: Цивільне право
Д-р Євген Храпливий: Теорія і історія кооперації
Інж. проф. Василь Чапли: Торговельне і вексельне право
Д-р Микола Чубатий: Церковне право
Проф. Сергій Шелухин: Карне право
Проф. Лев Шрамченко: Статистика
Проф. Федір Щербина: Статистика
Д-р Іван Юзич: Основи американського судництва
Проф. Олександр Юрченко: Чинне право в Україні
Д-р г.к. Андрій Яковлів: Цивільне право і цивільний процес

СІЧЕНЬ, 1921

СІЧЕНЬ, 1984

В 63-ті РОКОВИНИ ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ (УВУ)
ВІДБУДЕТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ

+ ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ: РЕКТОРІВ, ДЕКАНІВ, ПРОФЕСОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ, МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІВІ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, І ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ.

СВ. П. РЕКТОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

1-ий ряд зліва: Ол. Колесса, Ст. Дністрянський, Ів. Горбачевський, Т. Щербина, Дм. Антонович, А. Яковлів, С. Шелухин, Ол. Мицюк.
2-ий ряд зліва: Ів. Борковський, о. монс. А. Волошин, В. Щербаківський, Ів. Мірчук, Ю. Панейко, М. Васильєв, Ол. Куличинський, В. Орелюкський.

СВ. П. ПРОФЕСОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(неповний список)

У першому ряді (зліва): А. Андрієвський, А. Артимович, В. Біднов, П. Білецький, С. Бородавський, Г. Ващенко, Є. Вертипорох, О. Гайманівський, Т. Галів. — У другому ряді: Р. Димінський, В. Державин, С. Дністрянський, В. Доманицький, Д. Дорошенко, П. Зайцев, В. Залозецький (1896), І. Кабачків, К. Кисілевський. — В третьому ряді: А. Коцвалов, Б. Крупницький, З. Кузеля, П. Курінний, В. Липинський, П. Лисяк, М. Лозинський, К. Лосський, О. Лотоцький. — В четвертому ряді: Б. Матюшенко, М. Міллер, М. Міщенко, О. Одарченко, Д. Оланчин, О. Орлов, І. Паньків, П. Пархоменко, Я. Пастернак. — В п'ятому ряді: Є. Пеленський, О. Повстенко, Н. Полонська-Василенко, Ю. Поліський, І. Раковський, П. Ребет, І. Розгін, С. Рудницький, Ю. Русов. — В шостому ряді: М. Сабат, В. Січинський, М. Славінський, Ф. Слюсаренко, Р. Смаль-Стоцький, С. Смаль-Стоцький, М. Соневський, В. Старосольський, М. Стахів. — В сьомому ряді: В. Стецюк, Ф. Стецько, К. Студинський, В. Тимошенко, Д. Чижевський, П. Феденко, Ф. Швець, С. Шелухин, О. Шулгин.

(17-го січня, 1921-го р. відбулося святочне відкриття УВУ в Відні, і це є справжня дата початку його історії, хоч академічні виклади розпочалися ще взимку 1920 р. Фундація УВУ старається врегулювати річницю тих святкувань які припадають на час загальнонаціональних святкувань Державності. З огляду на це рішено перенести і щорічно переводити святкування річниці УВУ, його творців, меценатів і жертводавців, на останню неділю в січні.

ЦІЄЮ ДОРОГОЮ, звертаємося з проханням до родин, друзів і знайомих згаслих творців, меценатів і жертводавців вільної української науки — доповнити нашу довідкову колекцію, пересилаючи на адресу ФУНДАЦІЇ: їх світлини, спомини про їх життя і працю, розвідки і статті.

ВСІХ ВП. ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ І УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (в неділю 29-го січня) ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ФУНДАТОРИ
ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ
ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

(також особи в св. пам'яті яких родинно чи друзини створено Стипендійні Фонди, замість квітків на могилу)

У першому ряді: інж. Володимир Бакалець, ст.пл. Роман Бакалець, д-р Богдан Богданський, д-р Василь Вергун. — В другому ряді: д-р Степан Гик, Марія з Левинських Малащук, Євгенія і інж. Богдан Онуферки. — В третьому ряді: Анна Олійник, проф. д-р Константин Савчук, д-р Михайло Сосновський, Володимира Цемю.

СВ. П. МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІІ І ЧЛЕНІ
ФУНДАЦІЇ УВУ

(також особи в св. пам'яті яких зложено родинно чи друзини більші пожертви на Фундацію УВУ замість квітків на могилу.)

Стефанія Абрамамовська-Кібік,
Василь Абраменко,
Григорій Андроник,
Ярій Артимович,
проф. Павло Баб'як,
Марія Балея,
д-р Константин Варварів,
о. д-р Атанасій Великий,
Іван і Марія Вертипорох,
Осип Возний,
Дарія Галів,
Кирило Годованець,
учит. Михайло Губицький,
Анна і Василь Герич,
Константин Горбачевський,
Іван і Станіслав Гребеня,
Роман Гребеняк,
учит. Дмитро Дахнівський,
Іванна Даків,
Архип. Михайло Дебрин,
д-р Степан і Теодора Дмоховські,
д-р Михайло Дура,
д-р Сергій Ермоленко,
д-р Володимир Івануца,
Петро Ікалов,
Анна Ілько,
проф. Андрій Кармазин,
Теодор Кірек,
Михайло Когул,
Іван Колодін,
Іван Командант,
д-р Роман Кос,
Михайло Крижанівський,
д-р Сергій Кротюк,

мгр. Галина Круль,
мгр. Дмитро Кузик,
Миропас Кучма,
Василь і Ірена Куличинські,
Теодора Левинська,
Роман Левинський,
інж. Теодор Левинський,
підполк. Юрій Попатинський,
Омелян Макогін,
Віллій Малоні,
мгр. Богдан Михайлович,
д-р Маркіян Мігоцький,
Петро Оні,
д-р Петро Оршківч,
Іван Поритко
мгр. Олександра Пашко,
проф. Роман Придаткович,
Богдан Пришляк,
Арсеній Рибчук,
проф. Іван Рудаківч,
д-р Володимир Савчук,
д-р Богдана Салабан,
Анна Семич,
о. Любомир Сивонький,
Стефанія Сікора,
дир. Богдан Стефанович,
Петро Турчин,
Стефан Фабендик,
Петро Федусь,
д-р Рудольф Фішер,
ген. Павло і Ольга Шандрук,
д-р Степан Шах,
Іван і Марія Штайнер,
проф. Іван Юрченко

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ
БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ
УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ

(остання неділя в січні, що цього року припадає на 29-го січня, 1984 р.)

СТЕФОРД:

Катедра Св. Володимира Великого, Преосв. Владика
Василь Лостен

ЕДМОНТОН:

Катедра Св. Йосафата, Преосв. Владика Дмитро Грещук
Церква Св. Архистратига Михаїла, о. прот. д-р Іван Стус

НЬО ЙОРК:

Церква Св. Юра в Нью Йорку; о. Патрік Пашак,
Церква Всіх Святих в Нью Йорку; о. прот. Іван Ткачук

БАВНД БРУК:

Церква-Пам'ятник Св. Апостола Андрія Первозванного;
о. Архимандрит Андрій Партикевич

ВІННІПЕГ:

Катедра Пресвятої Тройці; о. митр. прот. д-р Григорій
Удод і о. Микола Равлюк
Катедра Св. Володимира і Ольги; о. Роман Кисілевський
Каплиця Копелії Св. Андрія, Унів Манітоби; о. прот. Олег
Кравченко, Ректор
Церква Св. Йосафата у Вінніпезі; о. д-р Петро Романшин

ТОРОНТО:

Церква Св. Миколая; о. д-р Петро Біланюк,
Церква св. Володимира; о. митр. прот. Ю. Ференців

ВАШІНГТОН:

Український Католицький Крайовий Собор прес. Родини;
о. Степан Шавель, Ч.Н. Ізб.
Церква Св. Андрія; о. прот. Микола Чурак

ОТТАВА:

Церква Укр. Католицької Семінарії; о. Ректор Йосиф Ан-
дрішин
Церква Успення Пречистої Богородиці; о. Роман Божик
Церква Св. Івана Хрестителя; о. Володимир Шевчук

ФІЛАДЕЛЬФІЯ:

Церква Св. Архистратига Михаїла; о. Митрат Зенон
Злочовський
Церква Св. Покрови; о. Михайло Борисенко

ЧИКАГО:

Катедральна Церква Св. Князя Володимира;
о. митр. прот. Федір Білецький
Собор св. Володимира і Ольги; о. митрат Маріян
Бутринський

КЛІВЛЕНД-ПАРМА:

Церква Св. Володимира; о. Степан Ганкевич
Церква Св. Покрови; о. д-р Іван Тилівський

ЛОС-АНДЖЕЛЕС:

Церква Різдва Пречистої Діви Марії; о. препат
Петро Леськів
Церква Св. Володимира; о. прот. Григорій Подгурсь

РИМ:

Манастирська церква ОО. Василіян у Римі; о. д-р
Порфірій В. Підручний, ЧСВВ
Манастирська церква ОО. Студитів; о. Архимандрит д-р
Любомир Гузар

САН-ПАВЛО (Бразилія):

Церква Св. Володимира; о. прот. Микола Милуць

МЮНХЕН:

Церква Св. Андрія і Покрови; о. митрат д-р Іван Гриньох і
о. Миколі Моліко
Церква Св. Миколая Мюнхен; о. Архипресвітер Паладій
Дубицький

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ, ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СТОРИНКА СЕНЬОРИВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Від редакції:

Згідно з резолюцією Сьомого З'їзду Об'єднання Сеньйорів Українського Народного Союзу, в угоді згідно з Екзекутивним УНС і домовлені з редактором „Свободи”, Управа Об'єднання приступила до розміщення матеріалів Об'єднання на окремій „Сторінці Сеньйорів”. Сторінка буде появлятися неперіодично, в міру потреби. Просимо сеньйорів та зацікавлених проблемати сеньйорів надіслати матеріали до Сторінки.

РЕЗОЛЮЦІЇ

(Схвалені на 9-му З'їзді Об'єднання Сеньйорів УНС).

Дев'ятий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС, що відбувся на Союзівці в дні від 29-го травня до 3-го червня 1983 року, ухвалив такі резолюції:

1. Схилимо наші голови в глибокій пошані перед жертвами Великого голоду в Україні 1933 року, штучно організованого більшовицькою Москвою в цілі підірвання біологічної сили українського селянства як найбільш надійної опори української нації. Приєднуємося до інформаційних і протестних акцій, ведених усіма українцями в розсіянні, і закликаємо усіх сеньйорів дати їм всебічну підтримку.

2. Ще раз звертаємося до Головного Уряду і Екзекутиву УНС, щоб вони подбали про реалізацію проекту побудови Дому Сеньйора на Союзівці та негайно почали працювати над побудовою кондомініальних будинків.

3. Пропонуємо, щоб на Окружних зборах Відділів УНС було заведено включення обговорення потреб старших віком і потребуючих опіки й допомоги членів УНС.

4. Закликаємо сеньйорів УНС творити клуби сеньйорів в осередках поселення і при їх допомозі планувати та здійснювати допоміжну акцію. Нав'язувати контакти з іншими клубами сеньйорів для інформації й використання можливостей допомоги їм стейтських і федеральних фондів. Там, де немає клубів сеньйорів, допоміжну акцію повинні перебрати на себе відділи УНС у співпраці з різними нашими допоміжними товариствами.

5. Закликаємо сеньйорів та всіх членів УНС більш активно включатися в реалізацію проекту, запланованого попередніми управами Об'єднання, як збірка на Фонд Дому Сеньйора, допоміжні акції тощо.

6. Пропонуємо, щоб з'їзди Об'єднання Сеньйорів відбувалися після річних зборів Головного Уряду УНС; щоб у тому часі Управа Союзівки не влаштовувала жадних інших імпрес і щоб сеньйори, які бажають взяти участь у з'їзді, були забезпечені приміщенням. Зобов'язуємо новообрану Управу у тому відношенні договорюватися з Екзекутивом УНС і Дирекцією Союзівки.

7. Пропонуємо, щоб новообрана Управа збільшила число випусків „Сторінки Об'єднання Сеньйорів” у „Свободі”.

За Резолюційну комісію: д-р Роман Борковський, Володимир Різник і Микола Бобченко.

СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНС Д-РА ІВАНА ФІЛИСА НА ЗУСТРІЧІ З СЕНЬОРАМИ ПІД ЧАС ОСТАННЬОГО ДНЯ З'ЇЗДУ

„Приїжджати до Вас — це не обов'язок, а приємність. Минулого року я, на жаль, не міг приїхати і очима висловлюю мою вдячність, що Ви тепло прийняли тоді мого заступника, головного секретаря Володимира Соханя. Очевидно, що Головний Уряд свідомий того, що для старших віком союзівців потрібний, можливо, навіть такий дім, де вони могли б собі самі господарювати, або такий, де вони мали б змогу харчуватися у спільній їдальні. Ми думали про кондомініум, але через високі ціни відсотків від гіпотек неможливо було будувати його починаючи. Тепер відсотки значно обнизились, то Головний Уряд готовий такий кондомініум почати будувати, якщо згодиться відповідна кількість зацікавлених людей, які заплатять відповідну суму грошей.

Покищо ситуація в УНС така, що ми не маємо вільних коштів, бо маємо по-

важне заборгування за дім у Джерзі Сіті. Для тих сеньйорів, які тепер не мають даху над головою, тут маємо на Союзівці приватний будинок. Звичайно — це не все. Ми почуваємося до морального обов'язку побудувати дім для сеньйорів і ми скорше чи пізніше його побудуємо, і для цього не потрібно особливого натиску чи вимог з боку Об'єднання Сеньйорів.

Ми хочемо почати з малого, щоб дійти до великого. Тепер у нас дуже актуальна справа злику з Українським Братським Союзом. До злику повинні дійти скоро, тоді прибудуть ще й сеньйори із УНС. Ми підходимо до цієї справи повільно, але певно й старанно. Добре, що існує організація сеньйорів Ваше Об'єднання; ми мусимо себе перед вами і перед громадою виправдати”.

На закінчення Головний Предсідник поградував наших управу, бажаючи їй успіхів у праці.

Адреси членів управи Об'єднання Сеньйорів УНС 1983/84:

Dr. Roman Borowskyj
184 Hillside Ave.,
Yonkers, N.Y. 10703
Tel.: (914) 968-1286

Mr. Eugene Woloshyn
2047 Wingate,
Poland, Ohio 44514
Tel.: (216) 757-4712

Dr. Oleh Wolansky
R.R. 1, Box 317,
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2234

Mr. Daniel Slobodian,
R.R. 1 Box 119 D,
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2781

Mrs. Helena Czornomaz,
1213 Rony Rd.,
Union, N.J. 07083

Dr. Roman Baranowskyj,
P.O. Box 188,
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-7924

Mr. Bohdan Deychakiwsky,
1109 N.E. 3rd Street,
Hallandale, Florida 33009
Tel.: (305) 454-6387

Mr. Wolodymyr Korchynsky,
3032 W. 2nd Street,
Chester, Pa. 19013

Dr. Maria Kobrynska,
51-14 Van Horn,
Elmhurst, N.Y. 11373

Mr. Michael Olshansky,
2210 W. Cortez Street,
Chicago, Illinois 60622
Tel.: (312) 227-0590

Dr. Wolodymyr Senezak,
10 Harriet Street,
West Orange, N.J. 17052
Tel.: (201) 325-3049

9-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів при УНСОюзі

Дев'ятий З'їзд Об'єднання Сеньйорів при Українському Народному Союзі відбувся в дні від 29-го травня до 3-го червня 1983 року, на відпочинковій Оселі УНС Союзівки в Кергонксоні, Н. Й. Вістка про З'їзд була поміщена в „Свободі” ч. 108 з 10-го червня ц.р. із приміткою, що докладні інформації про нього будуть поміщені у найближчому випуску „Сторінки Об'єднання Сеньйорів УНС”.

Учась у З'їзді взяла 131 особа з різних стейтів ЗСА, а саме: Нью Йорк — 59, Нью Джерзі — 20, Огайо — 14, Пенсильванія — 10, Коннектикат — 7, Флориди — 7, Массачусеттс — 4, Іллінойс — 2, Мериленд — 2, Ровд Айленд — 2, Нью Мексико — 1, і з Канади — 1. Реєстрацію провели союзники Павліна Різник і Міра Повх.

Після реєстрації і спільної вечері в неділю, 29-го травня, Ольга Федорів висвітлювала прозирки з поїздки на Україну, зокрема з Почаївського монастиря.

В понеділок вранці, 30-го травня, була відправлена Служба Божа в наміренні сеньйорів; о год. 12-й голова Об'єднання д-р Роман Борковський відкрив З'їзд і запропонував програму, яку було прийнято без змін.

До президії З'їзду увійшли: д-р Володимир Сенежак — голова; Богдан Дейчаківський — 1-й заступник голови; Євген Волошин — 2-й заступник і англійський перекладач; м-р Сильвестер Мартюк — український секретар, Йосиф Ірха — англійський секретар. До почесної президії були запрошені почесні члени Головного Уряду УНС д-р Анна Чопик і Марія Чумач з Канади.

До Резолюційної комісії обрано: Володимира Різника, д-ра Романа Борковського і Миколу Бобченка; до Номінаційної комісії — д-ра Олега Волянського, Михайла Ольшанського і Софію Барусевич.

Голова президії д-р В. Сенежак, перебираючи провід З'їздом, привітав додатково ще Василя Палідора з дружиною, інж. Романа Раковського з дружиною, Івана Пригоду, Миколу Сурмача, І. Цимбалю, М. Ольшанського та всіх тих членів, що прибули першим раз на З'їзд. Після того він відчитав писемний привіт від Клубу Сеньйорів з Чикаго.

Після відчитання протоколу з попереднього З'їзду, який прийнято без змін, звіт склав голова, член Управи та Контрольної комісії.

Однохвилинного мовчання вшановано пам'ять заступника голови Об'єднання Сеньйорів св. п. Василя Нагірного, який відійшов у вічність.

Голова Об'єднання відмітив, що у звітному часі управа виконала доручення останнього З'їзду; відбула сходища управи, в тому одній раз з представниками Головного Уряду УНС, на яких порушено справу побудови дому для сеньйорів.

справу кондомінію, до якого зголосилося приблизно 60 членів, і ряд інших актуальних справ. Голова заважав, що на Окружних нарадах УНСОюзу не говориться про потреби сеньйорів, хоч на останній 30-й Конвенції УНС, на якій було 14 делегатів сеньйорів, і по відділах УНС працюють 12 сеньйорів секретарями, проте ніхто з них не піднімає справи сеньйорів. Вказав голова також на потребу „Сторінки Сеньйорів” у щоденній „Свободі”. Звіти голови доповнили заступник голови д-р Роман Барановський, секретар м-р С. Мартюк і касир Гелен Чорномаз.

Стан каси Об'єднання: сальдо з попереднього року 1,274.67 дол.; приходи — 876.38 дол.; розходи 350.03 дол. У касі є 1,801.02 доларів.

Голова Контрольної комісії Володимир Різник подав, що перевірив касові книги і найшов все в найліпшому порядку.

В популудневих годинах проведено дискусію над звітами, у якій зазвучали голоси членів учасників З'їзду. Вказувано на деякі недоліки і брак приміщень на Союзівці; запитувало, чому досі ще не започатковано будівлю для старших, коли вже обнізлилися відсотки від гіпотек, що було перед тим перешкодою для будівництва.

Учасники 30-ї Конвенції УНС, жалкуючи, що на ній не було порушено справи сеньйорів, пояснили, що це тому, що не було змоги і часу, бо було забагато клопотів із т. зв. „одинадцятих”. Якщо йдеться про справу дому сеньйорів, то треба про це говорити з головним Предсідником УНС. Багато людей не потребують дому, бо живуть при родинах. Висловлено пропозицію, щоб черговий З'їзд відбувався після Дня Праці.

Висвітлювали прозирки увечері інж. Михайло Пежанський про картини М. Левіцького, а проф. Андрій Баранник про вирощування орхідей.

Третього дня З'їзду, у вівторок 31-го травня, рознеслася сумна вістка, що від серцевої атаки помер несподівано англійський секретар на цьому З'їзді св. п. Йосиф Ірха із Сайлем, Масс. Народи почалися від одноїхвилинного мовчання для вшанування пам'яті померлого. Потім відчитано привіт від зібраних на З'їзді панства Я. І. О. Салукія з побажанням швидкого одужання п. Салукія, який є важко хворий у шпиталі.

Потім звітували Богдан Дейчаківський із Флориди, де сеньйори мають свій клуб, сходяться, працюють, мають посидівці і дещо готівки. У випадку будови дому для сеньйорів вони готові пристати до спілки. Два українські бізнесмени закупили доволі великий об'єкт на 24 мешкання і призначили його тільки для українських родин, але таких, які є без дітей і без домашніх тварин. Заціка-

сованим він готовий дати докладні інформації.

Покищо для тих сеньйорів, що не мають даху над головою, є на Союзівці до диспозиції будинок „Ужгород”, де вже живе кілька сеньйорів. Вони, однак, нарікають, що їх часто переносять, особливо під час літнього сезону. Кошишій директор Союзівки Володимир Квас висявив, що справді будинок Ужгород достосовано до побути сеньйорів і ніхто нікого не переносить, але „старі люди бувають дещо невирозумілі”.

Деякі дискусанти висловлювали думку, що треба домагатися побудови дому для сеньйорів від Головного Уряду УНС. Інші вказували, що нам не так потрібний тепер дім для сеньйорів, як радше потрібна приватна лікарня для хронічно хворих, т. зв. „дирсингом”, особливо для старих, які вже не можуть собі дати ради самі в житті.

У відповідь деякі дискусанти вказували, що про такий „дирсингом” старається деякі з українських лікарів у Нью Йорку, але нічого з того не вийшло, бо це справа дуже коштовна і тяжка до переведення. До такої установи ставлять американські урядові чиновники великі вимоги, які не легко виконати. На всякий випадок, якщо дім для старих потрібний, то треба в першу чергу подбати про списки таких сеньйорів, що мешкають у ньому.

Підсумовуючи хід дискусії, запропоновано, щоб Об'єднання Сеньйорів УНС стало своєрідним „лаббі” для УНС.

По дискусії і відповідях приступлено до голосування над високим Контрольною комісією, що пройшло одностайно.

В популудневій сесії д-р А. Чопик, П. Різник і Й. Лисогір поділили споминами про щойно померлого бл. п. Й. Ірху, який понав 50 років працював у всіх ділянках громадського життя.

По короткій перерві приступлено до вибору нової управи і інших органів Об'єднання Сеньйорів.

Управу обрано у такому складі: голова — д-р Р. Борковський; 1-й заступник — Євген Волошин; 2-й заступник — інж. Е. М. Іліан Смішневич; секретар українськомовний — д-р Олег Волянський; секретар англійськомовний — Данило Слободян; касир — Гелена Чорномаз; референт преси — д-р Р. Барановський. Предсідники: Пенсильванія — Володимир Корчинський; Чикаго — Михайло Ольшанський; Нью Йорк — Марія Кобринська; Флориди — Б. Дейчаківський; Дітройт — Франц Ліпський.

Контрольна Комісія: голова — Володимир Різник, Володимир Бучач і Степан Микита. Товариський суд — Микола Ценко, Роман Чучкевич і Юліан Химич.

Увечері відбулося висвітлення прозирок з подорожі по Індії інж. Романа Кобринського з дружиною.

д-р Марією.

В середу, 1-го червня була відправлена Служба Божа з Панахидою за св. п. Йосифа Ірху, який відправив о. д-р Богдан Волошин. Продовжуючи наради, представники Катедри українознавчих студій у Гарварді Богдан Тарнавський розповів про працю професорів, студентів, про контакти Катедри з іншими не лише американськими, але й світовими університетами.

В популудневій сесії продовжував інформації про Український Гарвард Б. Дейчаківський, подаючи визначніші жертводавців УНІГ, між іншими, присутнього на залі пана Семеню, який зложив на Катедру 16,000 доларів. У висліді обговорення заслуханих справ схвалено пожертву на Катедру в Гарварді — 100 доларів і на Крайовий Громадський Комітет для вшанування пам'яті жертв у 50-ту річницю Великого Голоду в Україні також 100 доларів.

Далі було схвалено резолюції, що їх подав Резолюційна комісія. Згідно з резолюціями, в і б р а н о делегатию у складі Р. Барановського, О. Волянського і М. Ольшанського, на наради Головного Уряду УНС із завданням познайомити головних урядовців з резолюціями Об'єднання, схваленими на З'їзді, які відносяться до приспіння побудови дому для сеньйорів і взагалі — до більшості уваги для потреб старших членів УНС, включно із збільшенням сторінок у „Свободі”. Делегати мали доручення також поінформувати учасників 8-ї Конференції голів Окружних комітетів.

У четвер, 2-го червня, відбулася прогулянка автобусом до найстаршої американської винарні у Вашингтоні, Н. Й.

Вечером розпочався бенкет з відпівною програмою. У програмі брали участь скрипаль проф. Володимир Третяк, сольно на скрипці, віолі і чело, при аккомпанюванні Г. Гріняк; хор „Золотий Гомін” під керівництвом д-ра О. Волянського та співачка Євеліна Белюць при аккомпанюванні Леоніда Вербицького, композитора. Співачка виконала переважно композиції Л. Вербицького і тому вечір названо „Авторським вечором Вербицького”. Програму вечора вів д-р Р. Барановський.

Останній день З'їзду в п'ятницю, 3-го червня, був присвячений зустрічі з головним Предсідником УНС д-ром Іваном Філісом. На цій зустрічі з головним Предсідником відчитано точки резолюцій, що стосуються проблем сеньйорів УНСОюзу.

По короткому слові головного Предсідника д-ра І. Філиса, ставлено запити та проведено дискусію над актуальними питаннями, що були предметом нарад на З'їзді.

На тому закінчено Дев'ятий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС.

кинула” західним державам велетенські й небажані кількості пенсійного народу. Ті держави вміють позбуватися зайвого збіжжя як приного молока, перекидаючи їх голодним народам, але старших людей нема куди позбутися. Й у висліді цього старші стали проблемою, як кислотний дощ, нафтові заливи океанів, расові здури чи інфляція. Саме слово „старий” набрало посьмаку неприємності його намагаються не вживати у пресі чи бесіді, замінюючи його словом „старший”.

Але ще більш як словом покрано старших віком людей надлі. У Канаді, наприклад, Закінчення на ст. 6.

СТОРИНКУ СЕНЬОРИВ УНС

Зредагував д-р Роман Барановський

Адреса: 30 Montgomery St., et, Jersey City, N.J. 07302

З В І Т

голови Об'єднання Сеньйорів УНСОюзу
д-ра Романа Борковського про діяльність Управи
від червня 1982 року до кінця травня 1983 року.

Восьмий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНСОюзу, що відбувся на Союзівці в кінці травня і на початку червня 1982 року, вибрав Управу Об'єднання в такому складі: Роман Борковський — голова; Роман Барановський — перший заступник голови; Василь Нагірний — другий заступник голови; Сильвестер Мартюк — секретар; Олена Чорномаз — касир; Володимир Сенежак і Богдан Дейчаківський — члени Управи.

В половині своєї каденції Управа понесла важку втрату: у вічність відійшов активний член Управи та доволі активний УНСОюзу. Про його смерть ми поновили членів Об'єднання та усіх союзівців у „Свободі”. На місце світлої пам'яті Василя Нагірного Управа не кооптувала нікого й діяла у зменшеному складі.

У звітному році Управа відбула три засідання, на яких розглянуто й поладжено цілий ряд справ, зв'язаних з цілями й завданнями Об'єднання. Об'єднання існує вже дев'ятий рік; за цей час виторилися певні конкретні форми діяльності, теж точно визначені цілі й завдання Об'єднання в тому — обов'язки Управи.

Управа продовжувала в такому дусі свою діяльність, зокрема керуючись напрямками резолюцій, ухваленими на Восьмому З'їзді. У майже незмінному персональному складі Управа працювала вже другий рік і зацікавила деякі проекти, які задумала реалізувати при співпраці членів Об'єднання, членства УНСОюзу і разом з Екзекутивом УНСОюзу. Ці проекти такі: перше — переводити збірку серед загальних членства УНСОюзу на фонд побудови Дому Сеньйора; друге — творити по осередках клуби сеньйорів; третє — співпрацювати з Екзекутивом УНСОюзу у справі побудови кондомініальних будинків на Союзівці; четверте — видавати для інформації членів Об'єднання та для зв'язку з ними сторінку Об'єднання у „Свободі”.

Як виглядала реалізація цих проектів у звітному році? На жаль, відразу мусу заявити, що незадовільно. Ми встановили фонд будови Дому Сеньйора й звернулися до членів Об'єднання та загально членства УНСОюзу, щоб вони посилали на цей фонд свої пожертви, а в першу чергу віділендові чеки. Відповідне звернення було поміщене на „Сторінці Сеньйорів УНСОюзу”, в 1982 і 1983 роках. Однак тільки невелике число членів Об'єднання переслало віділендові чеки на цю ціль.

Навіть не усі учасники наших З'їздів поспішили на допомогу названому фондові. Можливо, що знеохочення до цього проекту спричинене попередніми справами, які не довели до реалізації побудови, та надто довге протягання цілої справи. Сподіваюся, що дискусія учасників та учасників З'їзду спричинить до висвітлення цього питання, як також і інших справ, зв'язаних з іншими нашими проектами.

Не мали ми також відгуку від наших членів у справі організації місцевих клубів Об'єднання в осередках нашого поселення. Не знаю, чи були спроби такі клуби створити і чи взагалі існують можливості їх створення. Сподіваюся також почути про це голоси в дискусії.

Як вам усім відомо, ми погодилися на пропозицію Екзекутиву УНСОюзу, що на першому плані буде будова кондомініальних будинків, а щойно після закінчення такого проекту прийде черга на побудову Дому Сеньйора. Знаємо, що в цій справі були консультації з різними будівельними фірмами й врешті вибрано фірму, яка має зайнятися будовою. Були також деякі перешкоди зі справою площі на будову, які сьогодні не повинні б існувати. Ми сподіваємося, що з весною цього року Екзекутив УНСОюзу приступить до заочаткування робіт. Але це не сталося. Про мотиви відкладаючи й не буду говорити. В п'ятницю, 3-го червня, на наш З'їзд приїде д-р Іван

Філіс та дасть нам вичерпні інформації й висвітлення.

Ми тримали зв'язок з редактором „Свободи”, який містив вістки і повідомлення Об'єднання, а також випущено одне число „Сторінки Сеньйорів”.

Треба згадати, що до обов'язків Управи належала також підготовка Дев'ятого З'їзду та приготування відповідної програми. Щодо програми, то хоча зазначити, що вона — різноманітна, розвагова й повчальна, як і на минулих З'їздах. Сподіваюся, що учасники будуть з неї задоволені. На жаль, і зі З'їздом виникли деякі труднощі, бо не всі зголошені мали змогу одержати кімнати на Союзівці. Не знаю, скільки було таких, яким відмовлено приміщення з уваги на обмежене число кімнат, але знаю певно, що такі випадки були. Мусимо якось цьому зарадити, щоб на другий рік усі бажаючі взяти участь у З'їзді мали заповнене мешкання.

На кінець хочу порушити ще дві справи: справу співпраці Екзекутиву УНСОюзу з Управою Об'єднання і справу відношення самих сеньйорів до своєї організації. Минулого року, а також цього року при зустрічах з головним Предсідником УНСОюзу та з членами Екзекутиву я просив їх, щоб при нагоді річних зборів Окруж УНСОюзу порушували також справи Об'єднання Сеньйорів. Я пильно читав звітні доповіді з тих зборів у „Свободі”, але не знайшов того, щоб справи сеньйорів були в програмі або порушувалися на самих зборах. Я розумію дуже добре, що на таких зборах обговорюються дуже важливі справи, як наприклад, — приєднання нових членів, і не можна вимагати, щоб справа сеньйорів була в осередку зацікавлення. Але я все таки думаю і в тому я твердо переконаний, що на таких зборах повинно бути у програмі відведені місце справам сеньйорів та нашого Об'єднання.

Тут приходило до більш болісної справи, а саме відношення самих сеньйорів до своїх справ та своєї організації. На згаданих мною Окружних зборах напевно було немало сеньйорів, які працюють по Відділах в характері голів, секретарів чи інших членів управ. Але ніхто з них не порушував проблем сеньйорів. А є справ таких чимало, як наприклад — справа допомоги хворим і немічним. Коли тяжко створити клуб сеньйорів, то справою над такими потребуючими сеньйорами повинні зайнятися Відділи в дусі союзової солідарності й братерства. Минулого року відбулася в Ро徹стері 30-та Конвенція УНСОюзу, на якій також було чимало сеньйорів. Але звіт з Конвенції занотував тільки два виступи в сеньйорських справах, точніше — в справі побудови Дому Сеньйора: один з делегатів, наш інж. Степан Куропас, виступав, так сказати б, з обов'язку як голова Комісії Сеньйорів при головному Уряді; другий, хто згадав цю справу, був колишній Предсідник УНСОюзу, Йосиф Лисогір. Але його виступ не був надто переконливий, бо коли він був головним Предсідником УНСОюзу, то нічого не зробив для тієї справи. Але де були інші сеньйори, чому вони мовчали? Чому не зібрався на вівторок, щоб поговорити у власній справі? В системі УНСОюзу справи сеньйорів не маловажні, ані такі, які можна замовчати й відсунути в кут. Ставлення до сеньйорів, особливо сеньйорів, що потребують допомоги й опіки, є мірою того, як УНСОюз виконує свої підставні завдання й обов'язки. Бо основним завданням, для виконання якого був створений УНСОюз своїми батьками-основниками, був не тільки господарський бік справи, але служба українсько-американській громаді, а в першу чергу потребуючим. Той дух солідарності й братерства наших піонерів треба поспішити, а то й відірвати, а чемпіонами цього відродження повинні бути в першу чергу сеньйори.

Свято української дитячої книжки в Торонто

Як в багатьох минулих роках, Об'єднання Працівників Літератури для Дітей та Молоді (ОПЛДМ) відзначило Двомісяччя Української Дитячої Книжки — дитячим Святом Книжки, в місті свого осідку Торонто. Відбулося це святкування 16-го жовтня в залі Інституту св. Володимира. Головними виконавцями були учні численних шкіл українознавства Торонто: школи св. Йосафата, св. Димитрія, св. Миколая, школи ім. Лесі Українки та Михайла Грушевського, школа ім. Юрія Липи. Об'єднана школа з поблизу Оттави вислала свій хор на святкування.

Програма була не лише багата, але й оригінальна. Було радісно дивитися, як учні школи св. Димитрія під проводом учительки Д. Дяківської підходили з увагою та захопленням до виступу свого ллякового театру. Слід справді подивлятися на видатність обладнання та лляков, роботи самих же учнів, а зокрема треба вирізнити молодих звукотехніків, які самі опрацювали та провели озвучення вистави. Пристраскуватий вже у своєму довгому казковому віці Іванчик Телесих ожив знов на сцені, свіжий та юний, на втіху глядачам та гордість виконавцям. Не можна не згадати, що багато школярів, які брали участь у цьому ділі, дуже слабо володіють, а то й зовсім не володіють українською мовою. Для них цей вдалий виступ був позитивним зустріччю з українством.

Другою цікавою точкою був виступ учнів школи ім. М. Грушевського — сценко-жарту. На свята книжки. Жарт був у тому, що зрозуміння ваги книжки уособили Мишки-Гризники, що навіть найменша з них любила „гризти“ книжки на глум великому чорному Котові, який не любив книжки, бо й читати не вмів. Конфлікт закінчується щасливо: вчена й тактовна Мама-Мишка не лише рятує своїх дітей від Кота, але й перетворює його на книголюбця. Молоді виконавці виразно насолоджувалися своїми ролями, в чому особливо видний був великий вклад праці вчительки Л. Зараски. До речі, за що сценку признали нагороду учням школи ім. М. Грушевського на минулорічному Фестивалі Українського живопису слова шкіл українознавства в Анкастері, де брали участь усі школи провінції Онтаріо.

Широкий це був і дуже цікавий задум — відгадування персонажів із української літератури. Його здійснили спільними силами школи ім. Лесі Українки, ім. М. Грушевського, св. Йосафата та св. Миколая. Відповідно вдягнені учні виголосили уривки з різних творів, а присутні в залі мали відгадати, хто це, з якої книжки, якого автора. Виконання молодих артистів було бездоганне, українська мова чиста, розгудування цікаве та майже завжди успішне. Воно творило живий контакт між сценою та глядачами.

Поміж іншими виступами, хоромими точками та декламаціями, слід згадати ще окремо, що учень Степан Кіт зі Школи Юрія Липи виголосив із глибоким зрозумінням та відчуттям вірш Олега Ольжича „Коли кривавилась земля“. Декламатор відомий українському Торонто ще з наймолодших своїх літ, і можна радити, що його талант розвивається з роками.

Зокрема треба вітати ученицю 7-ої класу школи св. Миколая Ярославу Кісик, яка відчитала свій власний твір — фантазію „Моя пригода“, що був уже відзначений на конкурсі та поміщений у журналі „Жіночий світ“. Жвава уява молодого авторки, свободне користування українською мовою дозволяють вірити, що вона йтиме далі обраним шляхом все вище та вище.

Святкування закінчилося роздачею нагород за найбільшу кількість українських книжок у минулому шкільному році та за найкращі картини молодих мистців-школярів, чії картини і були розвішані на стінах зали. Журі для читачів очолювала письменниця Світлана Кузьменко, для малювців — письменниця й малювниця Ніна Мудрик-Мрич. Нагороди одним і другим були книжки, які юні лауреати могли собі самі вибрати. Варто було слідкувати, як зацікавлено товпилися вони біля стелу з книжками, що був, як завжди, під опікою Емілії Боднарчук.

Радість із своїх виступів для дітей, а менше для батьків та учителів, спільну радість із тріумфом українського слова та книжки затінувала сумна згадка про чотирьох недавно померлих працівників та сподвижників ОПЛДМ. Із згаданого та відданого ім належну честь. Це наша дитяча література втратила в останніх часах трьох своїх співтворців: Галину Чорнобицьку в Австралії, Катерину Перелісну та отця Миколу Угорчака-Погідного у ЗСА. Галина Чорнобицька та Катерина Перелісна творили здебільшого для найменших, хоч Г. Чорнобицька відома теж як поетеса-творець віршів для дорослих, як і Л. Далека. Обидві любили літературним серцем та до ідеї педагогіки. Численні їх дрібні вірші перлини розсіпані по наших дитячих виданнях, хоч вийшли й деякі окремі збірники, в яких कुди краше зберігається дорібок письменниці.

„Забавки“ чи „Весела абетка“ Г. Чорнобицької, К. Перелісної „Мой Матусі“, „Котикова пригода“, казка „Три правди“. І як дуже жаль, що досі не побачила світу велика збірка її віршів, якої авторка так і не побачила. Микола Погидний писав радше для дітей шкільного віку. Писав як із глибокого розуміння дитини так і переживав „Чарівний діамант“, „Пригода котика-Мурчинка“, як теж глибоко готови до друку „Пригоди ляльки Мелі“, як теж із бажання передати майбутнім поколінням наші релігійні та національні традиції „Сила молитви“, „Дніпрові дзвони“. Четвертий із тих, кого жалюбно згадували, був Микола Хархаліс, довголітній член Управи ОПЛДМ, який зі своїм широким досвідом у громадській, а зокрема кооперативній праці, приносив неоціненні послуги в адміністрації Об'єднання.

Не забули учасники свята теж і про найбільшого із сьогоденних творців дитячої літератури у вітчизні світі, хворого в дану пору, Романа Завадовича. Карточка-привіт для нього з побажаннями швидкого видужання та багатьох творчих літ стверджено підписали всі присутні.

Святковість підкреслила теж поява довгожданого бюлетеню „Ми і наші діти“. Крім теоретичних статей про цінність дитячої книжки та списки жертводавців на Фонд Української Дитячої Літератури (хотілося б, щоб були ці списки довші), особливо мило вражають звти із живої діяльності ОПЛДМ у Міністерстві під проводом В. Паскуляка та висловлюваннях ОПЛДМ у Нью Йорку під опікою куреня Платових Сеніюрок „Верховинки“. Вони ведуть що станично вже другий десяток років та знаходять щораз нові засоби, щоб популяризувати справу української дитячої книжки та здобувати фонди на дальші видання. Вони ведуть акцію „Серце книжки“ для забезпечення книжками українських дітей у країнах низького життєвого рівня. Як бачили ми, ОПЛДМ, яке діє на користь нашої дитини ще з часів повноцінного побуту в Німеччині, такі далі живе, творить та часеє кращого ще відкуди зі сторони дітей, а ще більше... батьків.

СОЮЗОВЦІ! ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 90-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ ЦЬОГО РОКУ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 11,000,000 ДОЛЯРІВ. ДОПОМОЖІТЬ ВИКОНАТИ ЦЮ БЛАГОРОДНУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН І НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ!

Про трагедію...

Закінчення зі ст. 2.

який змагає до привернення величчя Китаю, є нинішній його „сильний муж“ Денг, чи члени політичної верхівки як прем'єр-міністр Чао, який якраз відвідав Вашингтон. Незаперечним виявом того китайського націоналізму в обох його видах є той факт, що до розриву Китаю з Москвою прийшло вже на початках двадцятих років, коли московський політрук у Пекіні — Михайло Бородин став видним нахилити Китаю „руководство“ Кремля. Не згадувати вже про пізніший розрив за часів Мао, коли Мао відкинув концепт „старшого брата“, бо китайці такі ж націоналісти як москалі.

Наші настанови, на жаль, такі, що все, що на суходолі — чорне, а на Тайвані — біле, що на суходолі „комуністичне“, а на Тайвані „націоналістичне“, отже — вороги. Правда на суходолі є „кому-істи“, понад більшість їх. Не знаю, чи хто зумів би краще розв'язати це основне питання „істи“, нагодувати стільки голодних ротів як нинішній провід. А це вітальне питання. Відповідачі Китаю кажуть, що до добробуту там далеко, але й не слід голодувати. Та найважливіше те: політично той „червоний“ Китай, це найкращий союзник Заходу проти Москви, бо той Захід хоронять нині перед агресією зі Сходу не так Першингі і війська НАТО, як китайські дивізії на кордоні між СССР і Китаєм. Невдалий президент Ренгін прийняв прем'єр-міністра червоного Китаю Чао-ці-янга, а мова між ними була про затиснення взаємин із Китаєм, про поставлення Китаю здобутками технології для розбудови його воєнного потенціалу проти спільного ворога. В розмові тих не може не бути пересправ і про Тайван, а вимог Китаю, що Америка перестала продавати зброю цій китайській провінції. Треба відмітити, що Китай має зрозуміння для стано-вища ЗСА в цій делікатній справі, що Америці важко „зрадити“ доброго противника свого друга, який усе був чинякайшівський Тайван. Але з другої сторони Уряд ЗСА зрозуміє теж дразливість того питання для нинішнього політичного проволу Китаю. Хоч ідеї Денга нині верхом, хоч ідеї тісної співпраці, включно з мілітарною між Заходом і Китаєм із вістрям проти Москви, жваві, то все ж не можна забувати, що доктринерська ідеологічна струя проти надто близького брата-танта з Заходом там досить ще сильна, і нинішній провід мусить виказатися, що він не на досторонку Заходу, що він незалежний. А найкращим доказом того було б присвоєння „возз'єднання“ Тайвану з материком. Доки Америка буде трактувати Тайван як незалежну державу і своєрідний форпост проти Ки-

таю, голоси китайських су-перреволюціонерів не втихнуть, і можуть після смерті нинішнього „сильного мужа“ Китаю — Денга, прий-ти знову до голосу. А це було б трагедією для Захо-ду.

Нам пора перестати б

говорити про „добрий“, „національний“, „вільний“ Китай, і той „поганий“ і злий „червоний“. Лиш

хто підходить до питання

дуже поверховно, без глибо-

шого його знання, може

говорити про два Китай

„комуністичний“ і „націо-

нальний“. Китай іще в ста-

дії революційного дозрі-

вання, китайці суходолу

націоналісти, які борять-

ся за своє національне „я“,

а що на шляху до того ви-

зволнення прийняли, дещо

з марксизму, то в тому нема

трагедії, особливо, коли

нині можна бачити їх зво-

рот лисом до Заходу, вираз-

но проти Москви.

Якщо йдеться про Тай-

ван, дуже сумнівно чи Пекін

бажає повного, головного

економічного, „возз'єднан-

ня“ Тайвану. Були з боку

Пекіну пропозиції, що Тай-

ван залишиться після злуки

соціально і економічно не-

залежним від суходолу, як

вікно до Заходу, як місце

експерименту з господар-

ством вільного ринку. А тим,

які не повірять лідерам су-

ходолу і мають сумніви

щодо інтенції Пекіну треба

сказати так: хай автохтоні

Тайвану подякують за свою

нинішню долю Чинг-Кай-

шеків. Коли б не його за-

помороження тоталітарни-

ми ідеями та малячнями

про визволення суходолу із

„червоного“ ярма, коли б

він дав був волю автохтон-

ному населенню Тайвану і

дав йому змогу самовизна-

чення, сам же принишнув,

можна було проголосити

незалежність Тайвану. Ко-

ли б це було своєчасно ста-

лося, ніхто не посміє

би посягати його тери-

торію, а Чинг Кай-шек

син і нападник нацизмів

на Тайван 1949 року могли

б були спокійно там дожи-

вати. А так прийде, мабуть,

до того, що населення ЗСА

побільшиться ще „ліпшати-

ми“ з Тайвану, коли врешті

дійде до того, що ця „про-

вінція“ підкориться мате-

риков. А могла б нині існу-

вати 18-мільйонна держа-

ва, близький союзник ЗСА,

коли б Чинг Кай-шек не

мав замішаний сліпим на-

ціоналізмом очей, мислячи

тверезо, і не був засліпле-

ний тоталітарними ідеями.

А чи ми? Називаємо той

Китай „червоним“ і як хо-

чемо, але що він має потен-

ціал протиставити Крем-

леві і Йде проти нього, то

для мене він не „ворог“. А

Тайваном я так дуже не

журивсь би, і не болів над

тим, що він може врешті

колись бути возз'єднаний

з материком. Його возз'єд-

нання ніколи не буде таким

блочним як „возз'єднання

України...

Вшанували Владику...

Закінчення зі ст. 1.

науковим Конгресом та по-свяченням нового гарного дому, який ми соборно з Блаженнішим Митрополитом Мстиславом поблагословили, при участі Владики Славомира, який був тоді моїм гостем.

І наші відзначення сумної річниці голодової облоги України тому 50 років безбожним режимом Москви також пройшли достойно — світ може врешті довідатися про злочини большевизму супроти нашого народу. Якщо моя візита у президента Регена та виступ на Конференції Американського Католицького Спископату дещо доложили до нашої справи, то я дякую Богові за ці нагоди.

До радних подій минулого року треба зарахувати також успішне переведення Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) і надії на налагодження непорозум'я у нашій громаді. До позитивних подій у нашому церковному житті належить створення ще однієї спільноти з осідком у Пармі, Огайо. Скріплення Церкви є запорукою також скріплення нашого збройного життя, як цілості. Це наші успіхи в минулому. А ви спитаете, — а що нас чекає в 1984 році?

На таке питання я можу тільки відповісти — Бог один знає, бо Він не перестав бути Паном Вселенної. Однак, ми можемо бути певними, що без нашої праці, без нашої жертвенності, без нашої взаємної любови нічого нам дармо не приде. Я вірю і знаю, що наш загальний працьовитий, жертвенний, і тому я дивлюся з оптимізмом у наше майбутнє.

Дуже відрадним у минулому році була заява провідників усіх наших віровизнань про спільне відзначення 1000-ліття хрищення України. Будемо робити все, щоб той Ювілей, найсвітліший в історії нашого народу, став зворотною подією в житті нашої Церкви і народу. Треба нам усім об'єднати у душі засад Християнського Євангелія і, коли те осягнемо, то напевно Господь поблагословить наші наміри і труд. Але я маю на думці ще одну важливу справу, яка пов'язана з нашим майбутнім у великому Нью Йорку, і я хочу з вами тим поділитися. Ви всі добре знаєте, яким важливим для нас є великий Нью Йорк, наша церква при 7-ій вулиці зі своїми отцями, які в тій церкві служать. Однак, щоб Нью Йорк не залишився наш осередок, ми мусимо подбати, щоб він залишився і на майбутнє нашим осередком. Отні потрібують для себе нового приміщення, і ті отці, які осягнули так завзятий золотий вік, також потребують відповідного приміщення. Ми мусимо створити при парафії св. Юра центр, який був би в стані задовольнити всякого роду потреби нашої громади, включно з розвагою. В цій справі я вже говорив з о. Патрикієм і провів його, щоб він якнайшорше взявся до реалізації такого центру.

Я прошу представників українських фінансових організацій, щоб вони зійшлися і обговорили цю переважливу справу. Це не теорія — наша мрія щось таке створити, — то наша тверда постановка в найкоротшому часі братися за діло. І я прошу отця пароха, щоб він взявся вже за цю справу й приступив до реалізації цього так дуже потрібного для „великого Нью Йорку“ осередку. При Божій допомозі і добрій волі та співпраці нас усіх ми зможемо це діло довести. При будові вашого прекрасного храму ви довели, що вмієте робити великі діла. Треба тільки, щоб цей храм був запевнений вірними.

Отже, вступаючи в 1984 рік, ГОРІ ІМІЄМ СЕРЦЯ! Ще раз дякую вам за побажання і будьте, як все, моїми милими гістьми!

Після відспівання многолітств Владиці Василеві, адвокату Роману Гуглевичу, голові Комітету будови церкви св. Юра й президенту ФКК „Самопоміч“, організатор щорічних поїздок до єпископа, представив Владичію організацію, що вислала своїх делегатів на це святкування, а саме: Громадський комітет шкіл св. Юра й Батьківський комітет Парафіяльної школи св. Юра в Нью Йорку — Любомир Зелік; Український Народний Союз; Український Братський Союз; Союз Українців Католиків „Провидіння“ — мгр Іван Базарко; Кредитова Кооператива „Самопоміч“; Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ — Богдан Ластовський; Союз Українок Америки — Лідія Магун; Пласт — Оксана Куровицька; Український Музей Любомир Волинський; Спілка Української Молоді Америки — КУ СУМА — Корнелій Васильєв; СУСТА; ТУСМ; о. крилошанин Ярослав Шуст з дружиною Олександром; о. Христофор Войтин, ЧСВВ, парох церкви Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.; отці Семінарії, які приготували каву для гостей; Фонд Українського Вільного Університету — д-р Петро Гой; Спілка Українських Журналістів Америки; Карпатський Дослідний Центр ім. Юліана Ревая — д-р Василь Верещ; Українські Американські Ветерани — д-р Юрій Волинський; Українські Католицькі Ветерани; Братство І-ої УНА-Роман Гасцький; Союз Карпатських Січовиків; Українсько-Американська Координаційна Рада — Роман Данилюк; Комітет Об'єднання Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку — інж. Михайло Шпонтак — голова, та Леся Гой — заступник; Союз Українок Америки — Ірена Мошук, Йонкерс, Н. Й.; Фільмова Студія Ярослав Кулиннич — Я. Кулиннич, який накрутив на фільмову стрічку перебіг відвідин у Владику Василя.

На спільному обіді вітали Владику — М. Шпонтак від КУОА і д-р М. Снігурович, місто голова УККА.

Ряд представників організацій мали нагоду особисто обмінятися думками з Владиком Василем і скласти свою думку на Залізний фонд Семінарії.

Спільною молитвою і кількома колядками закінчено ім'янинову зустріч зі стемфордським єпископом Владиком Василем Г. Лостеном.

На запрошення керівника Дісцензального музею д-ра Василя Ленцника усі присутні відвідали Музей і оглянули великі музейні скарби, якими довгі роки піклується д-р В. Ленчик.

ВЕРХОВНИЙ СУД ГОЛОСАМИ 5 до 4 вирішив, що приватне копіювання телевізійних програм відеопаратами в ніякому разі не порушує федерального закону про відписування (копірайт) і що власники таких апаратів можуть накручувати будь-яку програму для власного користування в майбутньому. Не порушують також закону й ті продавці, які стараються продати апаратуру. Проти рішення Верховного Суду відклику немає, але телевізійні компанії хочуть звернутись з тією справою до Конгресу, який може змінити рішення.

В Сороковий день смерті

бл. п. проф.

МИХАЙЛА ВАСЬКОВА

були відправлені у різних церквах

СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю, 13-го січня 1984 року

Просимо про молитви за Покійного.

В глибокому смутку залишає:

дружина — ОЛІМПІЯ
дочка — ЛЕСЯ КУРОПАСЬ з мужем
МИРОНОМ

внуки — СТЕПАН і МИХАЙЛО
сін — МИРОН з дочкою КАТЕО

швагерки: МЕЛАНІЯ КРИВОКУЛЬСЬКА з родиною

ТЕТЯНА БУТОВИЧ з родиною

МАРТА ОЛІПІЯ з родиною

кузени: ІЗІДОРА і БОГДАН БОЯРСЬКІ

ДУСЯ і ЗЕНКО ОСІНЧУК

Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні і Бразилії

бл. п.

САМІЙЛО П. МУХИН (Семен Пилипович)

буде відправлена

ПАНАХИДА

29-го січня 1984 р., після Служби Божої

в українській православної церкві

Св. Софії при 22-й вул. у Байоні, Н. Дж.

Про молитви за спокій Душі Покійного просить

дружина — МАРІЯ

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вайсхоту, 17-го січня 1984 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність, на 93-му році життя, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ТЕСТЬ, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п.

РОМАН ГАЙДУК

нар. в Ляшках, Лемківщина, довголітній редактор „Нової Зорі“, „Правди“, 6. секретар Митрополита Й. Сліпого, учитель Духовної Сем

На складі є:

Політичні, соціальні, культурні проблеми України в їх майбутньому і сучасному аспекті. Боротьба проти української суспільності. Всі ці і багато інших питань розглядає книжка.

Богдан Цимбалістий ТАВРО БЕЗДЕРЖАВНОСТІ

Ціна з пересипкою 2.00 дол.
Мешканців штату Нью-Джерсі звільнює 6% ставкою податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

SCHOOLS/ELI

QUEENS COLLEGE CITY UNIVERSITY OF NEW YORK

Чи хочете вчитися по-англійськи? До школи? За кращою працею? Вчіться по-англійськи у **ENGLISH LANGUAGE INSTITUTE**.
40 років досвіду. Інтенсивна програма — 18 год. на тиждень. Ранні і поплудневі класи. Мова лабораторія. Екстра репетитор без оплати. Професійні учителі. Класи на всіх поетажах — від початків до завантажених. Групування в 1-20. Тепер реєстрація на весняний семестр. Класи починаються 30-го січня 1984 р.

(212) 520-7495

Пишіть до: ENGLISH LANGUAGE INSTITUTE
QUEENS COLLEGE
65-30 Kissena Boulevard • Flushing, N.Y. 11367

SCHOOLS/CHILDRENS

QUEENS COLLEGE CITY UNIVERSITY OF NEW YORK АНГЛІЙСЬКА МОВА, ЯК ДРУГА МОВА ДЛЯ ДІТЕЙ.

Квінс Колледж пропонує 14-тижневий курс для дітей (у віці 8-17). Курс є призначений для покращення знання у читанні, писанні, говорінні і у граматичці. За детальними інформаціями прошу тел. (212) 520-7074

• ТЕЛЕФОНУЙТЕ СЬОГОДНІ

RESEARCH ANALYST

American radio station in Munich, RFE/RL, Inc., has vacancy for Research Analyst of Ukrainian affairs. Position entails keeping abreast of current developments both in the Ukrainian S.S.R. and in the emigration, writing on short notice, concise analyses of events/trends, and working closely with Ukrainian broadcasting service of RFE/RL, Inc. Candidate should have a higher education/equivalent experience, a knowledge of Soviet affairs in general and expertise in Ukrainian affairs, preferably as demonstrated by publications. A good command of English, Ukrainian, and Russian is necessary. Remuneration not less than DM 52,546 per annum plus furnished housing and other fringe benefits.

Submit curriculum vitae with writing samples or publications to:

Personnel Department
Radio Free Europe/Radio Liberty, Inc.
Oettingenstrasse 67
8000 Munich 22
West Germany

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДРОЖЕЙ Марія Гельбін

Tel: (201) 371-4004 • 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

ГРУПОВІ ЕСКОРТОВАНІ ТУРИ НА 1984 РІК

НАЙДЕШЕВШІ ТУРИ В УКРАЇНУ — ЛЕТИМО SWISSAIR!

SWITZERLAND February 17-25	ЛЕЩАТАРСЬКА ПРОГУЛКА до Леху Провідник Мирон Шарко	\$999.00 9 днів
FLORIDA April 25-May 9	ВОРН МІНЕРАЛ СПРІНГС Багато в мінеральні курорти і реліквії, джерела. Приспівання в апартаментах з кухнями. Розважальна програма. Провідник: Ольга і Микола Колінякські	\$449.00 14 днів
GREECE, TURKEY & CRUISE May 8-22	"СПАРТАКА" Ціна включає: перелет літаками SWISSAIR, всі переїзди, першокурсні готелі, літальні тур по Греції, першокурсні автобуси, охолоджувані автобусами American Express, сніданки в вечір, 7-денний круїз по островах Люксембургу кораблем Stella Solaris, з повним прохолоджуваним меню. У всіх містах оглядки, включно з Істамбулом. Услугами провідника з American Express. Провідник: Ореста Фединак	\$1999.00, з Нью-Йорку \$2164.00, з Чикаго 16 днів
PORTUGAL, SPAIN, FRANCE June 14-July 1	ПРОЩА ДО ЛЮДИ І ФАТИМІ Маршрут: Лісбона (Fatima), Фаро, Севілья, Альдесірас, (Танжир-Марокко), Кордоба, Мадрид, Сарагоса, Лорд, Париж. Ціна включає: перелет TWA, першокурсні готелі, сніданки, вечери, оглядки міст, охолоджувані автобуси. Провідник: о. митр. Марія Бутринський, Стефа Чаплинська	\$1649.00 18 днів
ROMANIA July 11-August 1	ЕФОРІЕ НОРД над Чорним Морем Тура на відпочинок і задоволення різних недуг, передує артриті і ревматизму під професійним наглядом методиками виконання славного лікарю Аноніу Асплі. Провідник: Ольга Михайлів	\$1669.00, з Нью-Йорку \$1827.00, з Чикаго 21 днів
EUROPE August 9-30	"У МАНДРИ" Тура включає країни: Голландію, Німеччину, Швейцарію, Ліхтенштайн, Австрію, Італію, Монако, Францію та Англію. Знаменита нагода для молоді, під доброю опікою, у суму товариств оглянути Європу. Провідник: Богдана Чума	\$1199.00 22 дні
YUGOSLAVIA September 1-16	"ЛЮБЛЯНКА" Загреб, Любляна, Блед, Плестіце, Баня Люка, Сараєво, Мостар, Дубровнік.	\$1599.00 16 днів
MAROCOCO September 10-19	"КАСБА" Оглядаємо чудове Марокко з можливістю продовжити прогулку і відпочити в Коста дель Соль.	\$999.00 19 днів
ITALY Sept. 19-Oct. 4	"ФОРУМ ROMANUM" Мілан, Флоренція, Рим, Ассізі, Венеція і Неаполь.	\$769.00 16 днів
ORIENT Oct. 30-Nov. 16	"ПАГОДА" Гонг Конг, Токіо, Кіото, Бейжінг (Пекінг), Гангжу, Шангаї.	\$3199.00 18 днів
PACIFIC January 1985	"КОАЛА" Австралія, Нова Зеландія і Таріті.	? 22 дні

Please forward your 1984 brochure for tour Date
Name
Address
Tel. (.....)

50-річчя священства протопресвітера А. Селенини

Отець протопресвітер
А. Селенина

карп підніс його до сану протоієрея та, нагородивши хрестом з оздобами, признав членом Консисторії з обов'язком керівника адміністративного відділу та місіонером Луцько-Ковельської єпархії.

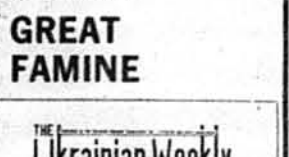
Під час арештів української інтелігенції потрапили під арешт і українські священники та церковні діячі на Волині, серед них о. Маложинський, о. Селенина, проф. Власовський та проф. Тиревський. На еміграції в Польщі о. Селенина виконував обов'язки секретаря Владика Вячеслава, а з переїздом до Німеччини був членом Консисторії під керівництвом Владика Мстислава, пізніше був керівником канцелярії Владика Ігоря, а згодом перейшов в юрисдикцію Владика Вячеслава і був настоятелем таборової церкви Української Робітничої Сотні в Гісені.

Приїхавши до Америки о. Селенина працював фізично, а з приходом Владика Мстислава до ЗСА знову почався знайомий йому організаційно-місіонерський партер. Він організував парафію в Лос-Анджелесі, Каліфорнія, та у Вест-Бурі, Лонг-Айленд, а також був пастором служби в Іст-Медові на Лонг-Айленді. Ньюарку та Ірвінгтоні в Нью-Джерсі. В 1971 році на соборі в Філадельфії о. Артемій був покликаний на голову Консисторії. Відбувши три календарні дев'ять до половини років, він пастором працює при катедрі Св. Троиці в Нью-Йорку.

В такій короткій замітці не можна описати 50-річний шлях такої динамічної і всебічної людини, якою є о. Артемій. Його священницька праця була виконана багатогранно і кольоритно діяльністю та всіма новими успіхами місіонерської праці від рідної Волині до вільної Америки.

До ювілейного Молебня

Now available:
additional copies of
The Ukrainian Weekly's
special issue on the
GREAT FAMINE

Order by writing
or calling
The Weekly
at (201) 434-0237

Так, як о. Брус, виглядає примусова пенсія. Така доля тих, що старіються в Новому світі, де всі залякані будь-якою зморською, привабливістю тіла і де люди видають більшію доларів, щоб маскуванням викликані часом недоліки організму, косметика, відтовшування, клуби здоров'я, руханкові програми — все це стає просто частиною культури і своєрідними ритуалами. Постає дивовижна релігія, найбільш зневажливими «срєтками» в якій стають ті, що не всіли збергти своїх облич, свого волосся, своєї постаті, своїх

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО
\$5,000 — \$10,000
забезпечення
АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ
Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Забезпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, виносять:
\$6.50 річно
\$3.35 піврічно
\$1.75 квартално
60 місячно
ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКІ ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ У ВІЦІ 16 до 55 років.

дитівка св. Андрія та інші. Привіти з побажаннями склали: Олександр Воронін, п-і Гойдиш від Крайової Пластової Старшини, Валентина Кузьмич-Об'єднана Православних Сестриць в ЗСА, д-р Валентин Полівко від Православної Кредитівки, Павло Дорожницький.

Протоієрей В. Базилевський привітав ювілянта, склавши побажання від парафії св. Володимира в Нью-Йорку, а інж. Сергій Небожінський привітав від парафії св. Архистратига Михаїла в Юніонделі. Надійшли привіти від Блаженнішого Мстислава, Архiepіскопа Константина, Архiepіскопа Анатолія з Німеччини, від президента УНР в екзилі Миколи Лівницького та інших, що були передані ювілянту.

У мистецькій частині Валентина Навівайко та Христин Карпівчак виконали: «Діброва зелена» муз. Гнатюшина та «Люблю дивину» муз. Нижанківського. Потім Х. Карпівчак під власний акомпанемент заспівала «Моїсїяновичку», лемківську народну пісню, та «Люблю Україну» муз. Фоменка. Трої бандуристів — Юлія Кітайський, Наталя і Володимир Гончаренки (сестра і брат) закінчили мистецьку частину, загравши козацький танок «Стукалка», «Дівчина моя, Переяславка» та «Циганочка».

Відтак прот. Артемій Селенина сердечно подякував парафіяльному уряду на чолі з головою парафії д-ром В. Мантікою, голові братства п. Вороні, голові сестринства п-і Дівак, а особливо диригентці Валі Навівайко, звернувши увагу, що головна задача церковного хору — це викликати церковний настрій та бажання до молитви, і п-і Валі є власне таким диригентом церковного хору. Середньо подякував він Владиславу Маркові та священникам, що прийшли поділитися радістю з його життя. Висловив він сердечну подяку всім представникам від наукових, громадських та церковних організацій, і всім, хто склав привіти та всім парафіянам, що прийшли вішувати цей великий для нього день.

Назакінчення прот. В. Базилевський перервав молитву а всі учасники проспівали «Многая літа» для ювілянта.

В. Гусаковський

„Непотрібні...“

Закінчення зі ст. 4.
лад, пішов тиск, і старших змусили залишити працю на 65-му році життя та йти на пенсію. І водночас Канада, що чваниться своїм багатством та суспільною опікою, стоїть на 14-му місці в черзі тих 17-ох держав, що платять відповідну частку на пенсії для старших. Хоча хто чи ні, але більшість канадців віком понад 65 літ — більш як мільйон з них — ледве пробиваються в життя на визначені урядом пенсії, і згідно такти урядовим твердженням, привнесені жарту на межі вбогости та недостатку.

Так, каже Г. Брус, виглядає примусова пенсія. Така доля тих, що старіються в Новому світі, де всі залякані будь-якою зморською, привабливістю тіла і де люди видають більшію доларів, щоб маскуванням викликані часом недоліки організму, косметика, відтовшування, клуби здоров'я, руханкові програми — все це стає просто частиною культури і своєрідними ритуалами. Постає дивовижна релігія, найбільш зневажливими «срєтками» в якій стають ті, що не всіли збергти своїх облич, свого волосся, своєї постаті, своїх

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

Але, кінець Г. Брус свої висновки, які передає в основному: боїться віку — це однозначне з боязню майбутнього; і, так застрахувати усім майбутнім, Західний світ починає на наших татах очак жити тільки й виключно моментом. І хтось це дивується, що вибори історії хотіли ним, Заходом, як безкорінним перекотилопом у тайфуні наших днів.

СТ „УКРАЇНА“ ТОРОНТО В 1983 РОЦІ

У неділю, 18-го грудня 1983 року, відбулися Загальні збори СТ „Україна“ в Торонто у власній домові при вул. Воллес ч. 186. Присутніх 38 осіб. Президія зборів: Б. Бойчук — голова, Я. Фенін — заступник, Р. Колесник — секретар.

Це було своєрідне закінчення діяльності в 1983 році, в якому Товариство відзначувало 35-ліття свого існування в Торонто.

У спортивній діяльності брали участь біля 70 змагнень і змагнень, у дружині копаного м'яча перші і доросту; в дружинах відбиванки — чоловічій і жіночій; шаховій ланці та дружині кошиків.

Перша дружина копаного м'яча змагалася у Торонто-ській окрузі, де перший клас „Захід“, між 11-ма дружинами, і зайняла 10-те місце, вигравши чотири та ремісуючи три в 1984 році мусітиме грати в нижчій класі. Вона теж брала участь у розгрівах за Онтарійську частину, вигравши в першій rundі 2:0, але в другій програвла після реміс карними стрілами. В дружині грало 20 футболістів-українців.

Дружина доросту змагалася в „Українській лізі“, в якій грає коло 170 хлопців і дівчат, і мала добрі успіхи. Тренером 1-ої дружини був Ігор Прокипчук, колишній дуже добрий воротар „України“, а управителем — Богдан Ліпка, голова Спортової референтури. Доростом опікувалася Віра Івасюк.

Дуже добрими вислідками може похвалитися чоловіча дружина відбиванки. Минулого сезону вона у своїй групі здобула перше місце, а цього року змагалася у сильній групі „А“ (10 дружин). Змагаючись за мистецтво провінції Онтарію, вона в Лондоні, Онт., здобула третє місце. В Ст. Катерині змагання складові з турніру перше місце на 27 дружин; перше місце здобула чоловіча дружина в турнірах в Монтреалі, Рочестері і в естонському відкритому турнірі.

Поміж українськими дружинами чоловіча дружина здобула перше місце в ювілейному турнірі УСЦАК, який відбувся 14-го травня в Торонто, і в якому взяли участь 11 чоловічих дружин з Канади й ЗСА, та здобула перехідний трофей ім. св. п. Олександра Желтвака, колишнього члена Управи Т-ва та спортивного діяча УСЦАК. Ця дружина була під керівництвом Юрія Ігнатюка й Володимира Савранчука.

Жіноча відбиванкова дружина брала участь у змаганнях у Торонто-ській Окрузі Лізі, закінчивши сезон на 3-му місці. В турнірі УСЦАК зайняла 3-тє місце на 8 дружин, після „Львова“ з Клівленду й СУМ з Торонто. Тепер дружину тренує кваліфікований тренер Станіслав Карпівський.

Новою дружиною Т-ва була „Бейсболна“, як раніше „Софтболна“ дружина, що розіграла в місцевій лізі 27 ігор, з чого виграла 14 та п'яте місце на 10 дружин. Дружину провадив Юрій Дроздовський, який цього року виїхав до міста Вінд-

сор на працю, а його функцію перебрав Богдан Семко. Серед малопопулярного спорту — перегони на роверах — у кольторах „України“ виступав молодий роверист Любомир Мазуркевич. На 40-кілометровій трасі він зайняв перше місце на провінцію Онтарію між 120 учасниками, а в місті Галіфакс, Нова Шотія, четверте місце в загальноканадських перегонах.

У ювілейному році шахова ланка Товариства зорганізувала найбільший досі шаховий турнір УСЦАК, в якому взяло участь рекордно багато — 32 шахістів з Монтеалю, Чикаго, Дітроїту, Філадельфії, Нью-Гейвену, Ст. Катерини, Ошави, Норт-Дакоти. Вперше в турнірі брали участь і жінки. Турнір проходив шаховою системою в 6-ох обігах. Перше місце здобув Віктор Дзерка, а друге — М. Москаль, обидва з СТ „Україна“. В минулому році на телевізійній українській програмі Зенон Зварич показував спортивні репортажі.

Важливою працею в ювілейному році було підготування до видання історії СТ „Україна“ за 35 років його існування. Книга матиме коло 400 сторінок з багатьма світлинами з історії Т-ва, під час якої воно досягло значних успіхів, як ось чемпіонат з відбиванки Канади, перше місце в Онтарійській футбольній лізі тощо. Вона вийде на початку цього року.

Крім того, що домовка Т-ва на вул. Валлес відкрита у п'ятницю, суботи й неділі, влаштовувало різні товариські зустрічі для спортсменів і спортсменок, забави, заплановано розбудову свого дому. Представники Т-ва брали участь не тільки в засіданнях Комітету Українців в Канаді, відвідували Торонто, але й майже в усіх визначних імпрезах, що їх влаштовували інші українські організації, а цього року братиме участь у відзначенні 150-річчя заснування Торонто.

Управу вибрано одноголосно: Я. Ігнатюк — голова; Я. Фенін, Б. Ліпка, М. Когут — заступники голови; Р. Колесник — секретар; фінансово-господарську референту очолює Л. Дичковський; спортивно-організаційну Б. Ліпка; імпрезово-інформативну Я. Фенін; зовнішніх зв'язків — Г. Грабовський; медичну — О. Тарак, В. Борецький, В. Драбик, О. Дрогобицький, М. Литвин, В. Закалужний, С. Гартай, О. Стецьків, Б. Гуль, А. Філь, Е. Таба, Г. Рінгайло, С. Мельник, Б. Овчаренко, Л. Догалюк, Р. Олексій, Р. Муніа, М. Гаранин, Б. Семко, В. Білак, Маріяна Болдир, В. Савранчук, Кондратюк, Г. Голісія; В. Бойчук, Б. Назарко, І. Мокан; Товариський суд: Б. Гуль, М. Комар, В. Лесюк.

В останніх роках управа Товариства докладно усіх усилля, щоб до проведуть вийшли молоді люди й у цьому напрямі вже має успіх, бо до цього річного управління вийшло їх міст.

Р. Колесник

Вступайте в члену УНСОЮЗУ!

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

3 угади на підписку поштової оплати (понад 100%) за викликом „Свобода“ та „Ukrainian Weekly“, як також повсякчасний зріст цін паперу та інших друкарських матеріалів. Адміністрація „Свободи“ ВУЛА ЗВУШЕНА підняти ціни оголошень.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ліч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 ліч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продажі домі, і т. д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00

за кожний ліч (1 ліч з 8 шпальт)

Якщо до оголошення включиться зміну — коштуватиме додатково:

Фотоперіодика на одну шпальту \$ 8.00

Фотоперіодика на дві шпальти \$10.00

Фотоперіодика на три шпальти \$12.00

Оголошення на чергову числу мусить вилітати до Адміністрації 2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 ліч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 6.00

1 ліч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продажі домі, і т. д.) \$10.00

Оголошення на чергову, неділю видання, мусить вилітати до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошення НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у вигляді вкладки. Послання заповнені ретельно за оголошенням викликають тільки на спеціальні прохання.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавдну Брукліні і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222